

PORTRETE DE ARTIST / PORTFOLIOS
DIALOGURI / DIALOGUES
ASPECTE TEORETICE ȘI ESEURI /
THEORETICAL ASPECTS AND ESSAYS
EXPOZIȚII / EXHIBITIONS

arta

revistă de arte vizuale

nr. 13, 2015

**CERAMICA
ROMÂNEASCĂ
AZI**

ROMANIAN
CONTEMPORARY
CERAMICS

Uniunea
Artiștilor Plastici
din România

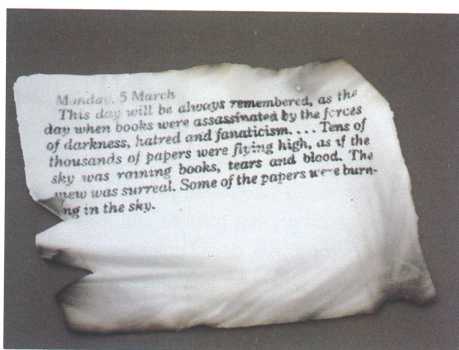
LILIANNE MILGROM:

„Încorporez ceramica în lucrările mele încărcate de un mesaj politic”

LILIANNE MILGROM în dialog cu / in conversation with IOANA GRUIȚĂ SAVU

Născută la Paris, educată în Australia și Israel și activă în Statele Unite ale Americii, Lilianne Milgrom este o artistă multiculturală. A expus pentru prima oară în România, în 2013, la Cluj, în cadrul Bienalei Internaționale de Ceramică, lucrarea Lock, Stock and Barrel și totodată a susținut un expozeu numit The Balance of Concept and Aesthetics in the Arts of Fire (Echilibrul conceptului și estetica în artele focului).

De atunci, Lilianne Milgrom a participat la expoziția internațională transFORM Contemporary Ceramic Art, organizată de Galeria Galatea, București (octombrie-noiembrie 2014), unde a expus instalația multimedia If the shoe fits... buy it – (Dacă pantoful se potrivește, cumpără-l).

deasupra:

Living Without Them, detaliu / detail

pagina alăturată, sus:

Living Without Them, Instalație multimedia, porțelan, pigment, ardere pe gaz 1300°C; video, deșeuri, dimensiune variabilă / Multimedia installation, porcelain, pigment, Gas fired Cone 10, 1300°C; video, debris, variable dimensions; 2008

Ioana Gruită Savu (I.G.S.): Pornind de la declarația dvs., „Bagajul meu cultural a influențat conturarea unei abordări multidisciplinare în arta pe care o practic”, mă întreb dacă descoperiți realitatea mai întâi ca artist sau ca persoană? Ce vă influențează mai puternic: religia, genul și experiența socială sau educația, studiile profesionale?

Lilianne Milgrom (L.M.): Prima parte a acestei întrebări m-a luat prin surprindere, pentru că nu am realizat conștient în ce măsură personalitatea mea a intervenit în alegerea profesiei de artist. Sincer, nu cred că le pot separa. Văd toate experiențele mele de viață printr-un filtru artistic – mediul în care trăiesc este încărcat de subiecte potențiale pentru pictură, la fel cum o conversație auzită accidental poate stimula o idee pentru o sculptură sau un articol din presă mă poate determina să creez o lucrare bazată pe un subiect care mă afectează profund. Fiind femeie, cu origini evreiești, o soție, o mamă și o artistă, precum și un produs al unor educații

diverse, toate acestea îmi influențează producția artistică. De asemenea, sunt norocoasă să fi trăit în țări diferite și să fi experimentat culturi diferite. În final am atins un fericit echilibru, în care nu mă mai întreb cine sunt și unde îmi este locul. Toate aceste variate influențe au ajuns să se accepte reciproc și în mod natural una sau alta dintre acestea vor prelua conducerea, în funcție de ceea ce lucrez la un anumit moment.

I.G.S.: Proiectele dumneavoastră sunt îndrăznețe, provocați stereotipurile și ridicăți numeroase probleme actuale (și mă gândesc aici la proiectele conceptuale, la instalațiile ceramice Living without them (Trăind fără ele), seria Women under fire (Femei sub asediu) în care discutați poziția femeii ca victimă colaterală a conflictelor armate sau instalația ceramică constituită din lenjerie de porțelan și un lacăt ruginit Lock, stock and barrel. Este arta dvs. un dialog sau un monolog?

L.M.: Sper că arta mea inspiră la dialog. Mi-ar plăcea să cred că este un monolog, singur, în vid. Instalațiile ceramice pe care le-ai menționat s-au născut din emoții și pasiuni intense. Sunt recunoscătoare pentru că în calitate de artist am posibilitatea de a-mi exprima sentimentele într-o formă care poate avea un impact asupra privitorului la un nivel visceral. Vreau ca audiența să simtă și să recepteze / să țină la ceea ce simt și eu, să plângă și să râdă alături de mine. Atunci știu că mi-am făcut bine treaba! Instalația mea multi-media Living Without Them executată la scară mare, a fost inițial inspirată de cuvintele unui irakian, martor la distrugerea străzii librăriilor din Bagdad, în anul 2007, ca un rezultat al atacurilor unei grupări extremiste. Martorul a descris cerul ca fiind o ploaie de cărți, lacrimi și sânge. Am fost uluită în fața acestei imagini și am știut că trebuie să protestez în fața acestui act de barbarie și a oricărei puteri fasciste sau extremiste care încearcă să asfixieze cuvântul scris, ca mijloc de a subjugă populația și de a eradică cultura, pilonul / coloana vertebrală, esența civilizației. Am cercetat și am stabilit un contact cu acel martor, care s-a dovedit a fi Dr. Saad Eskander, directorul Bibliotecii și al Arhivelor

Naționale din Bagdad, cu care sunt încă în contact. *Lock, Stock and Barrel* a fost inspirată de un val de sentimente împotriva avortului, apărute în Statele Unite. În loc să facem pași înainte, cădem / facem pași în spate. Lucrarea mea evocă era centurii de castitate, când femeilor le era interzis să-și controleze propriul corp. Lucrarea aduce în atenție și aspect generale legate de dominația genurilor de pretutindeni.

I.G.S.: *Vă propuneți să schimbați opinia privitorilor prin lucrările dvs.? Utilizarea obiectului ceramic joacă un rol în acest caz? Oferiți subiecte de meditație, o variantă proprie sau așteptați o reacție directă din partea privitorilor?*

L.M.: Cred cu tărie în puterea artei de a atinge probleme sensibile și de a evoca sentimente puternice. Incidentul „Charlie Hebdo” este un exemplu perfect. Ceea ce unii consideră un simplu desen a declanșat un lanț de evenimente tragice peste tot în lume. Mă îndoiesc profund că pot schimba punctul de vedere al cuiva prin propria mea artă. Cercetări și studii clinice au demonstrate improbabilitatea de a schimba opiniile profund înrădăcinate ale cuiva, indiferent

cât de logice sau de ancorate în realitate ar fi argumentele prezentate. Prin urmare, din punctul meu de vedere, simpla conștientizare a unor anume subiecte este un scop în sine. Dacă acea conștientizare trezește un dialog, atunci ne îndreptăm în direcția corectă. Mai mult, oamenii se pare că sunt puternic legați de ceramică, pentru că trăim într-o lume tridimensională. Ceramica este tactilă, este reală. Prin urmare, prin extensie, mesajul pe care vreau să-l transmit pare mai tangibil. Îmi place să încorporez ceramica în lucrările mele încărcate de un mesaj în zona politicului sau a socialului, pentru că este ceva neașteptat. Aș vrea ca privitorul să se îndepărteze de lucrarea mea cu o imagine puternică, imprimată în conștiință / ochiul minții, pe care să și-o amintească ulterior.

I.G.S.: *Lucrările dumneavoastră sunt transpuse în materiale diverse și tehnici diferite. Este o auto-provocare? În cadrul proiectelor ceramice, ce tip de material folosiți, de ce și dacă aveți o abordare liberă în materialul ceramic?*

L.M.: Sunt fericită că ai pus această întrebare. Când am început cariera mea artistică, acum

ceva vreme, lucrul în diferite medii artistice și în tehnici diferite era privit cu dezaprobare. Acum este absolut *de rigueur!* Îmi amintesc că a trebui să mă lupt cu instinctele mele naturale de a experimenta în diferite medii și diferite materiale pentru că mi se spunea că nici o galerie nu va dori să-mi expună lucrările, dacă nu erau consecutive.

Un articol recent din revista „ARTnews” o prezintă pe Allison Smith – o artistă din Oakland, California – care petrece perioade lungi de timp, făcându-și ucenicia alături de meșteri textiliști, ceramiști, graficieni sau meșteri specializați în realizarea tobelor. Ulterior își adaptează noile aptitudini dobândite pentru a crea instalațiile sale conceptuale contemporane. Iubesc această idee! Lucrez cu diferite medii și tehnici, tocmai pentru a nu fi limitată în formele de expresie. Îmi oferă o paletă mai largă cu care să pot lucra. În ceramică prefer aspectul sculptural al modelajului manual, cu toate acestea, adesea combin elemente trase la roată cu elemente lucrate manual. Atunci când găsesc obiecte sau părți de obiecte aruncate, care mă intrigă, de obicei mă gândesc cum le-aș putea integra în sculpturi ceramice – ele devin punctul meu de plecare.

Într-o călătorie recentă în Australia, am vizitat un magazin care se numea The Junk Company, unde am găsit mai multe capace de sticle realizate într-un cristal superb tăiat. Sticlele au dispărut, dar sunt nerăbdătoare să integrez aceste piese într-o serie de figurine de lut / argilă.

I.G.S.: *Sunteți preocupată de titlurile lucrărilor și de textele inserate în lucrări. Mă refer aici în special la instalația ceramică Living without them, unde ați folosit texte anume alese pentru decorarea cărților ceramice. Care este semnificația acestora? Ce tip de transfer al textelor ați folosit?*

L.M.: Titlurile sunt chestiuni complicate. Sunt asemenea indiciilor spre mintea artistului. Visez să îmi numesc toate lucrările „Fără titlu”, dar pare un gest incorect pentru public și pentru lucrări în sine. În afara titlurilor, cuvintele și mai constant textele își fac apariția în picturile și lucrările mele ceramice. Literatura și arta sunt puternic interconectate în lucrările mele. Cititul aprinde imagini puternice – o singură afirmație a inspirat o întreagă instalație, după cum am menționat anterior. Textele care apar pe cărțile mele de porțelan din expoziția *Living Without Them* sunt fotocopii ale articolelor de ziar care au fost transferate în lut / argilă, folosind uleiul Wintergreen „esență de in”. Aceasta a fost o expoziție despre distrugerea cărților, astfel că textul orientat a fost necesar și a inclus colaborarea cu poetul Saül Sosnowski. Cuvântul scris

în mod evident aduce un nivel suplimentar de înțelegere, dar literele în sine sunt frumoase de observat și au avantajul suplimentar de a fi recunoscute instant. În artă, textul are un scop dublu, acela de a comunica și acela de a decora. Îmi place de asemenea să încorporez texte în piesele mele capricioase / fanteziste, chiar prin conceperea unor bule de vorbire, care ies din gura personajelor. Folosesc diferite metode de aplicare a cuvintelor decorative, uneori pictându-le cu un pigment colorat sau folosind metoda sgrafitării.

I.G.S.: *Care credeți că sunt noile tendințe în ceramica actuală mondială și ce urmează pentru dvs.?*

L.M.: Cred că arta din ziua de azi este legată de depășirea granițelor. Zona ceramicii este acum larg deschisă. Dacă ar fi să prezic direcțiile ceramicii contemporane, aş paria pe tendințele interdisciplinare, care domină toate aspectele artelor. Articolul meu recent, publicat în numărul din februarie al revistei „Ceramics Monthly” a fost despre evenimentul dedicat ceramicii contemporane de la Lefebvre et Fils din Paris. Un aspect interesant a fost acela că majoritatea artiștilor expuși nu veneau din zona ceramicii. Argila / lutul revine în arena artelor datorită calităților sale primitive, primare și aplicate. Cred că mulți artiști doresc să contracareze creațiile tehnologice, lucrările digitale.

Traducere din engleză de / Translated from English by
IOANA GRUIȚĂ SAVU

English version:

Lilianne Milgrom: “I love incorporating ceramics into my more politically or socially charged works”

Born in Paris, schooled in Australia and Israel, presently living in the USA, Lilianne Milgrom is a multicultural artist. Her initial exposure to Romania was at the first Cluj International Ceramics Biennale in 2013 where she exhibited her work *Lock, Stock and Barrel* and also presented a paper entitled *The Balance of Concept and Aesthetics in the Arts of Fire*. Milgrom has since participated in the international exhibition entitled *transFORM* at Galateea Contemporary Ceramic Art Gallery, Bucharest (October - November 2014) where she exhibited her multi-media work *If the shoe fits... buy it*. Her individual profile and her innovative approach to the ceramic object in direct relation with new media attracted significant interest. The complexities of her subjects offer an impulse for a more profound research on her artistic universe. In order to present her creation to the Romanian public, I believe the perfect communicational approach is a direct dialogue.

Ioana Gruță Savu (I.G.S.): Having as starting point your own words: “My diverse cultural background has been influential in shaping a multidisciplinary approach towards my art”, I was wondering whether you discover reality first as an artist, or as a person? What is it that influences you the most: religion, gender, social experience or the artistic education, your professional studies?

Lilianne Milgrom (L.M.): The first part of your question caught me by surprise because I had not consciously realized to what extent my persona is intertwined with my chosen profession as an artist. I honestly don't think I can separate the two. I view all my life experiences through an artist's filter – my environment is ripe with potential painting subjects just as an overheard conversation may spark an idea for a sculpture, or an article in the morning newspaper may compel me to create work based on issues that affect me deeply. Being a woman of Jewish background, a wife, a mother and an artist, as well as the product of a diverse education, all influence my creative output. I am also fortunate to have lived in different countries and experienced diverse cultures. I have finally reached a happy equilibrium where I no longer ask myself who I am or where I belong. All the various influences have come to accept each other, though naturally one or another will take the lead depending on what I am working on at the time.

I.G.S.: Is your creation about the past, the present or the future?

L.M.: A character in a book I am reading laments that he is ‘stuck between the past and the future.’ Can one really live only in the present? We are all products of our past – and by the past I mean the past that extends beyond our narrow individual life experiences. We not only carry the genetic imprint of our ancestors but we have also absorbed their shared histories. In my own work, I often tap into

alăturat:

If the shoe fits... buy it, *detaliu / detail.*

pagina alăturată:

Lock, stock and barrel. *Instalație, porțelan, ardere pe gaz / Installation, porcelain, Gas fired Cone 10 (1300°C) / ready-made object/ 30x25x8 cm, 2012*

my European roots, and my parents' Holocaust experiences also play a key role. As for the future, even if I were a futurist, my ideas about what is yet to come would inevitably be based on what I have gleaned from the present and the past. In fact, I happen to have the words of Filippo Tommaso Marinetti, the founder of the Futurist avant-garde movement, stenciled on the steps going up to my house: 'There will be a very beautiful day after tomorrow'. The phrase nicely sums up the interrelationship between the three temporal distinctions along the time continuum. If your question alludes more to whether the past, present or future have the greater influence on my creative inspiration, then I would say that I definitely identify with contemporary concepts and sensibilities. However, many of my artistic heroes whose aesthetics I admire are drawn from the past – Rodin, for example.

I.G.S.: Your projects are provocative, you challenge stereotypes and you raise numerous contemporary/actual problems in your works (I have in mind you conceptual works, your ceramic installations Living without them, where you discuss the destruction of Baghdad National Library, the Women under fire series, where you discuss women's position as collateral victims of military conflicts, or the ceramic installation Lock, stock and barrel, where you display a ceramic installation consisting in porcelain underwear and a rust lock). Is your art a dialogue or a monologue?

L.M.: I hope that my art inspires dialogue. I would hate to think of it as a monologue, alone in a vacuum. The conceptual ceramic installations that you mention were borne of intense and passionate emotions. I am grateful that as an artist I am able to express my feelings in a way that can impact the viewer on a very visceral level. I want the audience to feel as I feel and to care about the issues I care about, to cry with me or laugh with me. Then I know that I have done my job! My large scale multi-media installation Living Without Them, was initially inspired by the words of an Iraqi eyewitness to the destruction of Baghdad's booksellers' street in 2007 as a result of an attack by extremists. The eyewitness described the sky as "raining books, tears and blood". I was stunned by this imagery and knew I just had to protest the barbarity of any fascist or extremist power that tries to stifle the written word as a means of subjugating the population and eradicating culture, the backbone of civilization. I tracked down and made contact with the eyewitness who turned out to be Dr. Saad Eskander, director of Baghdad's National Library and Archives. We are still in contact. Lock, Stock and Barrel was inspired by the rising wave of anti-abortion sentiment in the United States. Instead of moving forwards we are falling backwards. My piece evokes the era of chastity belts when women were forbidden from controlling their own bodies. The work also brings up the larger aspect of gender domination worldwide.

I.G.S.: Do you expect to change the public's point of view? Does the ceramic object play any part? Do you offer subjects for meditation, your own opinion on different topics, or do you expect the viewer to react?

L.M.: I do believe in the power of Art to hit a sensitive nerve and evoke strong emotion. The "Charlie Hebdo" incident is a perfect example. What some

may consider a 'mere' cartoon has set off a tragic chain of violent events around the world. I highly doubt that I can change anybody's point of view through my art. Research and clinical studies have demonstrated the improbability of changing someone else's deeply held opinions no matter how logical or fact-based your arguments may be. So from my point of view, just bringing awareness to a certain topic of importance to me is a goal in itself. If that awareness sparks a dialogue, then we're headed in the right direction. People seem to have a strong connection to ceramics because we live in a three dimensional world. Ceramics is tactile, it's 'real'. Therefore by extension, the message I want to get across seems more tangible. I love incorporating ceramics into my more politically or socially charged works because it is unexpected. Ideally I would like the viewer to walk away from my work with a strong image in their mind's eye for later recall.

I.G.S.: I have noticed that you work in different mediums and techniques. Is it a self-challenging experience? What kind of materials do you use for your ceramic works and why? What kind of modeling do you use: by hand or with molds?

L.M.: I'm glad you asked that question. When I began my art career several decades ago, working in different mediums and techniques was frowned upon. Now it is absolutely de rigueur! I remember having to fight my natural instincts to dabble in different mediums and different materials because I was told no gallery would be willing to show my work if it was not consistent. There was a recent article in "ARTnews" featuring Allison Smith – an artist from Oakland, California – who spends long periods of time apprenticing with various master craftsmen working with textiles, ceramics, printing, and even drum-making. Then she adapts her new skills to create her contemporary conceptual installations. I love this idea! I work with different mediums and techniques in order not to be limited in my forms of expression. It gives me a broader palette to work with. With ceramics, I prefer the sculpting aspect of hand-building though I often combine wheel and hand-built elements. When I find discarded objects or parts of objects that intrigue me, I usually think of how to incorporate them into a ceramic sculpture – they become my starting point. On a recent trip to Australia I visited a shop called the Junk Company where I found several bottle tops made of exquisitely cut crystal. The bottles themselves are long gone, but I am itching to integrate these crystal pieces into a series of clay figurines.

I.G.S.: You are preoccupied with the titles of your works and also with the texts inserted in your works. I am thinking of the ceramic installation Living without them, where you used specific texts to decorate your ceramic books. What is their meaning? What kind of transfer have you used for these texts?

L.M.: Titles are tricky things. They are like clues into an artist's mind. I fantasize about calling all my works 'Untitled' but that seems unfair to the public and to the works themselves. Apart from the titles, words and text consistently make their appearance in my paintings and my ceramic work. Literature and Art are strongly intertwined in my work. Reading ignites strong imagery – a single sentence inspired an entire installation, as I mentioned above. The texts that appear on the porcelain books of the Living without Them exhibition are photocopies of newspaper articles that have been transferred onto the clay using Wintergreen oil. This was an exhibition about the destruction of books so it was necessarily very text oriented and included collaboration with poet Saul Sosnowski. The written word obviously adds a layer of meaning but letters themselves are beautiful to behold and they have the added advantage of instant recognition. In art, text has a dual purpose of communicating and decorating. I also like to incorporate text into my whimsical pieces, even creating ceramic speech bubbles coming out of

a figure's mouth. I use different methods to apply decorative words, sometimes painting with underglazes or using sgraffito method.

I.G.S.: I have noticed you give the same attention to the musical background you use in your video projects, like in If the shoe fits... buy it. Do you have a permanent collaboration with musicians, poets, writers?

L.M.: I have been fortunate to have collaborated with independent musicians on several of my videos. Sound is just one more layer that engages another sense, adding depth and nuance to the art experience. I am currently working on a solo show that will incorporate an audio element. The works are large ceramic vessels illustrated with tattoos of returned veterans from Afghanistan and Iraq. I interviewed these veterans and plan to use their voices as an integral component of the installation. The title of the exhibition is Battleskin. The fired oxides and underglazes I use to imprint the tattoo images onto the ceramic vessels mimic the ink that is permanently injected into the skin in the process of creating a tattoo.

I.G.S.: What do you believe are the newest trends in contemporary ceramic and what is next for you?

L.M.: I really think that art today is all about breaking boundaries. The field of ceramics right now is wide open. If I had to predict the direction of contemporary ceramics, I would bet on the cross-disciplinary trends that are pervading all aspects of the arts. My recent article published in the February issue of "Ceramics Monthly" was dedicated to a contemporary ceramics show in Paris at Lefebvre et Fils. It was interesting because most of the artists in the exhibition did not come from a ceramics background. Clay is making a comeback in the arts arena because of its primitive, earthy, hands-on qualities. I think many artists want to counter the slick technologically created, digital works that are being produced.